

ՎԱՀԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՍՈՍ ԿՈՍՏԱՆՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆՑԱՅՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ Ս. ԵԿԵԼԵՑԻՆ ԵՎ ԽՆԴԱՂՈՒԹՅԱՆ ՊԱՃՏՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

(Ճառ՝ խոսված Խաղաղության պաշտպանության Հայկական
ռեսպուբլիկական կոնֆերանսում, 1955 թվականի մարտի 15-ին)

արգելի պատվիրակներ՝, Թանկա-
գի՛ն ազգայիններ.

Հայաստանյայց Առաքելական Ս.
Նկեղեցու և հայ հավատացյալ ժո-
ղովրդի անունից թույլ տվեցե՞ք ողջունել ձեզ
և հանձինս ձեզ՝ Խաղաղության բոլոր կողմ-
նակիցներին՝ Խաղաղության պահպանման
համար տարվող արդյունավետ և շնորհակալ
աշխատանքների համար:

Այսօր ավելի, քան երբևէ, աշխարհը կա-
րիքն ունի տեական Խաղաղության: Բանա-
կանություն և խիղճ ունեցող ո՛չ մի անձնա-
վորություն չի ցանկանում, որ այս գեղեցիկ
աշխարհը նորից վերածվի հեծեծանքի, վըշ-
տի, արյան ու արցունքների հովտի:

Մեզ խորապես մխիթարում և սփռփում է
այն իրողությունը, որ աշխարհի աշխատավոր
մարդկությունը, բարի կամքի միլիոնավոր
մարդիկ, ընտանիքների հայրեր ու մայրեր,
կուտուրայի ու արվեստի աշխատողներ,
կրոնական տարբեր դավանանքների հոգևոր
սպասավորներ հանդես են գալիս պատե-
րազմի դեմ և համատեղ ջանքերով աշխա-
տում չեղորացնել պատերազմի վտանգը աշ-
խարհում: Խաղաղության ձգտող այս կարգի
մարդկանց մասին երանատուր խոսք ունի
ասած Մատթեոս ավետարանիչը՝ «Երանի՛
խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ
կոչեսցին» (Մատթ., Ե 9):

Հայաստանյայց Առաքելական Նկեղեցին,
որպես Արևելքի հնագույն եկեղեցիներից մե-
կը, այսօր ինչպես միշտ, իր վճռական ձայնն

է բարձրացնում հօգուտ Խաղաղության,
հօգուտ բարի դրացիական համակեցության
և մարդկային բարօրության: Հայաստան-
յայց Առաքելական Նկեղեցու և բազմաշար-
չար հայ ժողովրդի համար անցյալում չի ե-
ղել ավելի վեհ ու նվիրական բաղձանք, քան
տեական Խաղաղությունը: Գուցե ո՛չ մի ժո-
ղովուրդ իր բազմադարյան անցյալում այն-
քան չի երազել, այնքան չի տենչացել տեա-
կան Խաղաղության, որքան բազմաշարչար
հայ ժողովուրդը:

Խաղաղասեր հայ ժողովուրդը սրտի ան-
սահման հրձվանքով է ողջունում Խաղաղու-
թյան պաշտպանների համատեղ բոլոր ջան-
քերը: Խաղաղության Համաշխարհային Խոր-
հրդի նոր Կոչը լայն արձագանք է գտել
ինչպես աշխարհի բոլոր ժողովուրդների,
այնպես և հայ հավատացյալ ժողովրդի
սրտում:

Այսօր ևս մեր Նկեղեցին ու մեր հավա-
տացյալ ժողովուրդը, հավատարիմ մնալով
իրենց ավանդական սկզբունքներին, բարձ-
րացնում են իրենց արդար ձայնը հանուն
Խաղաղության և անվերապահորեն միանում
են Խաղաղության Համաշխարհային Խորհրդ-
դի Վիեննայի որոշումներին:

Հայաստանյայց Առաքելական Նկեղեցին
խորապես համոզված է, որ ժողովուրդների
Խաղաղասիրական ցանկություններն ու իղ-
ձերը Խաղաղության աննկուն պայքարում
կպսակվեն հաջողությամբ:

Աշխարհի բոլոր ժողովուրդները, այդ թվում և հայ ժողովուրդը, հավատացյալները, աշխարհի բոլոր կրոնները, այդ թվում և Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին, պահանջում են խաղաղություն մարդկության համար, ներկա և ապագա բոլոր սերունդների համար:

Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին— ձգտումն է հայ ժողովրդի կրոնական համոզմունքների, համամարդկային գաղափարների, Հայոց Եկեղեցու հայրենասիրական ու ժողովրդասիրական ոգու: Հայ հասարակական կյանքում խաղաղությանը այնքան մեծ նշանակություն է տրվել, որ մեր եկեղեցական ժամերգության մեջ խաղաղության համար հատուկ օրհներգներ և մաղթանքներ են սահմանվել:

Հայ ժողովուրդը դարեր շարունակ աղոթել է՝ ցանկանալով խաղաղություն բոլոր ազգերին, կրոններին և լեզուներին: Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու պատմության մեջ կարմիր թելի նման անցնում է նրա խաղաղասիրական ձգտումը: Օտարերկրյա նվաճողները անցյալում հաճախ են խուժել մեր երկիրը, ավերել մեր առևտրաշատ և արդյունաշատ քաղաքներն ու գյուղերը, կոտորել են մեր ունեցվածքը և հազարներով մեր բնակիչներին քշել գերության: Նրանք մեկ անգամ չէ, որ խզել են մեր ժողովրդի զարգացման բնականոն ընթացքը, արհամարհել մեր լեզուն, մեր հավատքը և ոչնչացրել մեր հոգեկան կուլտուրայի օջախներն ու հուշարձանները: Բայց հակառակ անցյալի այդ մղձավանջային իրողությանը, հայ ժողովուրդը միշտ ձգտել է խաղաղության ու արդարության վերականգնման հաղթանակին և վրեժխնդրության ոգով լցված չի գնացել ուրիշ տունը քանդելու:

Այսօր, հավատացյալ հայ ժողովուրդը երկրագնդի միլիոնավոր մարդկանց շարքերում, խաղաղասեր ժողովուրդների ընտանիքում, աղոթում է հանուն խաղաղության ամբողջ աշխարհում՝ «զի լուսցին պատերազմունք, դադարեցին յարձակմունք թշնամեաց, տրեկեցի սէր և արդարութիւն ի յերկրի»:

Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին, հավատացյալ հայ ժողովուրդը խորապես համոզված են, որ բարի կամքի և փոխըմբռնման առկայության դեպքում կարելի է լուծել բոլոր վիճելի հարցերը և ապահովել երկրում տևական և հաստատուն խաղաղությունը ժողովուրդների միջև: Եվ այն ժամանակ մարդիկ «ձուլեցեն զսուսերս իւրեանց ի խոփս, և զսուրհնս իւրեանց ի մանգաղս. ոչ առնուցու ազգ յազգի վերայ սուր, և ոչ ևս ուսանին տալ պատերազմ» (Նսալի, Բ 4):

Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցին աղոթում է Աստուծուն, որպեսզի նա պարգևի աշխարհին խաղաղություն և բարօրություն:

Մենք ևս ողջունում ենք մեծ կամ փոքր պետությունների այն բոլոր քայլերը, որոնք որևէ շահով մեղմացնում են աշխարհի լարված վիճակը և ճանապարհ հարթում մեծ տերությունների փոխըմբռնման համար:

Որպես հոգևորական, Քրիստոնյա Եկեղեցու ներկայացուցիչ, պիտի հայտարարեմ, որ մեր Քրիստոնեական Եկեղեցին արել է և կանի իր կարելին՝ մարդկությանը պատերազմի նոր արհավիրքներից հեռու պահելու համար:

Մեր ամենօրյա բարեմաղթությունն ու աղոթքն է, որ սերը և խաղաղությունը թագավորեն աշխարհի վրա: Ամեն:

